

Oei, maar het is helemaal geen vlieg. Het is Pep, die met een grote tak in zijn slurf lekker aan het **rennen** is. Hij komt recht op het **web** af.

PEP! Stop! STOOOP!

Helaas, te laat. Pep kan niet meer op tijd remmen.

“Oh, jee”, zegt Pep. “Het spijt me echt heel erg. Ik heb je web kapot gemaakt.” De bijna onzichtbare draden van zachte **zijde** hangen over Pep zijn hoofd, zijn rug – over zijn hele lijf. De mooie tak van Pep ligt kapot op de grond.

“Het is niet zo erg, Pep. Ik kijk vooral naar wat ik kan maken, niet naar wat kapot is. En ik genoot ervan dit prachtige web te **maken**”, legt Spin uit. “Het is één van mijn talenten om mooie spinnenwebben te maken. Net als het jouw **talent** is om bijzondere avonturen te beleven en erover te vertellen, zodat wij mee kunnen genieten en iets kunnen leren.”

En jij, wat is een talent van **jou**, denk je?

“Wat was jij eigenlijk aan het doen?” vraagt Spin.

“Ik was aan het **vliegeren**”, legt Pep blij uit. “Als ik heel hard ren met zo’n dennentak, maakt dat een mooi geluid: swoesjj!”

Dan krijgt Pep een **prachtidee**! Kan jij al raden wat?

“Didiii? Didi, waar ben je?”

Ze waren samen door de Wervelende Regenboog gekomen.

Konân en Didi. Maar, waar is Didi toch?

“Konân, hier ben ik! Hierboven, op de hoge **rots!**”, roept Didi. Kun jij raden waar Konân en Didi zijn geland? Ja hoor, in de **Dreamscape** bij Pep. Ze hadden samen besloten om bij Pep op bezoek te gaan. Of jij ook op bezoek kan bij Pep? Jazeker!

Konân verklapt je straks hoe.

“Kom je naar beneden?”, roept Konân. “Het is te **hoog**, dat lukt niet!” roept Didi.

Heb jij een idee hoe Didi naar beneden kan?

Nou zeg, wat een geluk, daar komt Pep net aan! Juist op het goede **moment**.

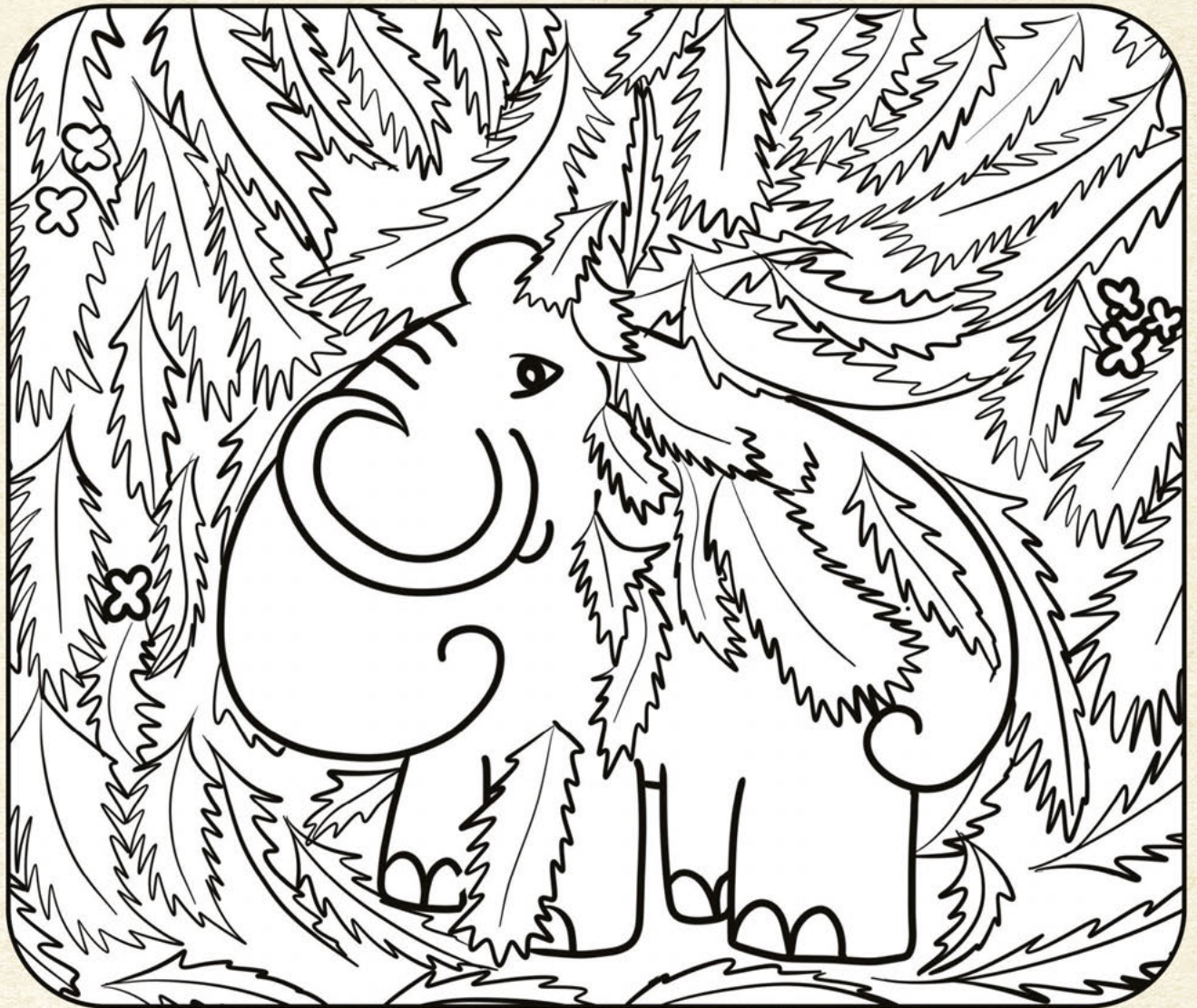
Pep maakt van zijn slurf een **glijbaan**. Handig hoor! Didi houdt van glijbanen en zoekt heel blij naar beneden.

“Wat leuk dat jullie op **bezoek** komen”, zegt Pep. “Ik was net op weg naar Oma-moet. Ze zal het gezellig vinden dat ik vriendjes meeneem. En jullie hebben geluk, want mijn Oma-moet heeft iets lekkers gemaakt. Kom maar Didi, ik draag je wel.”

Het Bos van Pep

ZELF KLEUREN!

Maar net voordat hij bij Opa-moet aankomt om de steen te laten zien,
glijdt Pep uit over de gladde, natte stenen.

Spat.

Pep valt plat in het water
Al het water **spat** hoog op.
Het lukt hem nog net om de steen vast te houden.

Alle grootvaders kijken geamuseerd naar Pep en Opa-moet.
De val van de enthousiaste Pep heeft het water zo hard laten **golven**,
dat Opa-moet ook helemaal nat geworden is. Opa-moet kan er **hartelijk**
om lachen, en alle grootvaders lachen met hem mee.

Als Pep weer overeind staat, vraagt Opa-moet: "Weet je zeker, Pep, dat dat de juiste droomsteen is voor jou?" "Hoe kan ik dat zeker weten?", vraagt Pep. Opa-moet antwoordt: "Heb je de vraag aan de steen gesteld: 'ben jij de **juiste** droomsteen voor mij?'" "Nee," zegt Pep, "Maar hoe kan de steen dan **praten**?"